

הכנסת

מרכז המחקר והמידע

**פערי שכר בין גברים לנשים במגזר
הציבורי: ממצאים מתוך דוח הממונה על
השכר במשרד האוצר לשנת 2010**

- מוגש לוועדה לקידום מעמד האישה -

כתיבה: אורלי אלמגור-לוטן

אישור: הודיה קין, ראש צוות

עריכה לשונית: מערכת "דברי הכנסת"

י"ג בחשוון תשע"ב

13 בנובמבר 2011

הכנסת, מרכז המחקר והמידע

קריית בן-גוריון, ירושלים 91950

טל': 02 - 6408240 / 1

פקס: 02 - 6496103

www.knesset.gov.il/mmm

מסמך זה נכתב לקראת דיון של הוועדה לקידום מעמד האישה בנושא פערי שכר בין גברים לנשים בשירות המדינה. במסמך מוצגים נתוני שכר מפורטים של גברים ושל נשים העובדים בשירות המדינה ונתונים מצומצמים יותר של גברים ושל נשים בכלל המגזר הציבורי. המסמך מתבסס ברובו על הדוח האחרון של הממונה על השכר והסכמי עבודה במשרד האוצר, שפורסם באוקטובר 2011.

המגזר הציבורי בכלל, ושירות המדינה בפרט, נחשב מקום עבודה ידידותי לנשים, ובעיקר לאמהות: שעות העבודה נוחות יחסית, מספר ימי החופשה השנתית רב לעומת המקובל במגזר הפרטי והסדרי ההורות הנהוגים בו מאפשרים לאמהות לשלב בצורה טובה יותר הורות ועבודה. ואכן, שיעור הנשים בקרב עובדי המדינה¹ הוא כ-65%, ושיעור הנשים בכלל מגזר הציבורי דומה.²

על אף האמור לעיל, השכר הממוצע של נשים בשירות המדינה נמוך מהשכר הממוצע של הגברים העובדים בו: בשנת 2010, השכר הפנסיוני הממוצע בעבור משרה מלאה של נשים היה נמוך ב-19% מהשכר הממוצע הפנסיוני בעבור משרה מלאה של גברים (7,754 ש"ח לחודש אצל נשים לעומת 9,508 ש"ח לחודש אצל גברים). בשכר ברוטו (הכולל רכיבים שאינם פנסיוניים) הפער בין גברים לנשים גדול אף יותר, והיה בשנת 2010 23% (12,235 ש"ח אצל נשים לעומת 15,881 אצל גברים). הפער הגדול יותר בשכר ברוטו נובע במידה רבה מרכיב השכר של השעות הנוספות, שבו התשלום הממוצע שקיבלו נשים היה מחצית מזה שקיבלו גברים (1,486 ש"ח לחודש אצל נשים, לעומת 3,003 ש"ח לחודש אצל גברים).

מהנתונים המוצגים בדוח הממונה עולה כי מאז סוף שנות ה-90 לא חלו שינויים של ממש בפערים בין שכרם הגברים לשכר הנשים בשירות המדינה, אם כי בחלק מרכיבי השכר (שעות נוספות והחזר הוצאות) הצטמצמו הפערים. בהקשר זה יצוין כי בשנת 2008 פורסם מחקר של בנק ישראל שבדק את פערי השכר בין גברים לנשים במגזר הציבורי (שכולל, כאמור, את שירות המדינה) בעת הצטרפותם לעבודה בו, ואת השינויים שחלו בהם מאז תחילת שנות ה-90.³ מהמחקר עלה כי בתקופה הנבדקת הצטמצם הפער בין גברים לנשים, ומאז שנת 2001 אין פער בין שכרן ההתחלתי של נשים לבין זה של הגברים.

אחד הגורמים המרכזיים המשפיעים על רמות השכר בשירות המדינה הוא הדרגה שבה העובד מועסק. מנתוני נציבות שירות המדינה לשנת 2010 עולה כי ככל שהדרגה גבוהה יותר, כך שיעור הנשים יורד: שיעור הנשים בקרב בעלי הדרגות הבכירות בשירות המדינה הוא 47%, שיעורן בקרב העובדים בדרגות הבינוניות הוא 62%, ואילו בקרב בעלי הדרגות הנמוכות שיעורן הוא 71%.

שיעור הנשים בשירות המדינה המקבלות השלמה לשכר המינימום גדול ב-50% משיעור הגברים המקבלים השלמה זו: 37.5% מהנשים מקבלות השלמת הכנסה לשכר המינימום, לעומת 24.6% מהגברים. חשוב לציין כי עובדים אלו אינם משתכרים בהכרח פחות משכר המינימום הנהוג במשק, שכן ההשלמה לשכר מינימום מתבססת על שכר הבסיס של העובדים, ואינה כוללת חלק מרכיבי השכר.

מהשוואת נתוני השכר בשירות המדינה לנתוני השכר של כלל השכירים במשק נראה כי הפערים בין שכר הגברים לשכר הנשים בשירות המדינה גדולים מהפערים בין גברים לנשים בקרב כלל השכירים.

הממונה על השכר באוצר מפרסם גם נתונים מפולחים לפי מגדר על שכרם של עובדים בעלי תפקידים ובעלי שכר גבוה בכלל המגזר הציבורי. מנתוני הממונה עולה כי השכר הממוצע של נשים השייכות לקבוצת

¹ ללא עובדי הוראה ומערכת הביטחון.

² שיעור הנשים בכלל המועסקים במשק הוא 47%.

³ יובל מזר, [פערי השכר בין גברים לנשים בעת הצטרפותם למגזר הציבורי](#), סקר בנק ישראל 81, טבת התשס"ח, ינואר 2008.

עובדים זו נמוך ב-20% משכרם הממוצע של הגברים השייכים אליה. שכרם של גברים בעלי תפקידים (חברי הנהלה) ושכר גבוה עולה על זה של נשים בכל סוגי הגופים במגזר הציבורי; הפער הגדול ביותר בין שכר הנשים לשכר הגברים – 40% – נמצא בחברות עירוניות, ואילו הפער הקטן ביותר – 12% – נמצא בגופים נתמכים (שהם בעיקר מוסדות להשכלה גבוהה).

1. פערי שכר בין נשים לגברים בשירות המדינה⁴

בדוח הממונה על השכר והסכמי עבודה במשרד האוצר יש פרק על שכר העובדים בשירות המדינה שבו מוצגים נתוני שכר מפולחים לפי מין. בדוח נזכרים רכיבי השכר האלה: שכר פנסיוני, עבודה נוספת, החזר הוצאות ושכר ברוטו. הנתונים בדוח נוגעים לעובדים במשרדי הממשלה בלבד, ואינם כוללים עובדי הוראה ועובדי מערכת הביטחון (כמו הדוחות של נציבות שירות המדינה).

1.1. כלל שירות המדינה (כל הדירוגים)

בשנת 2010 היו בשירות המדינה 36,299 משרות של נשים ו-19,947 משרות של גברים.⁵ שיעור משרות הנשים בכלל המשרות בשירות המדינה היה באותה שנה 65%.

בשנת 2010, השכר הממוצע ברוטו במשרות נשים בשירות המדינה היה נמוך ב-23% מהשכר הממוצע ברוטו במשרות גברים בשירות המדינה: 12,235 ש"ח בחודש אצל נשים לעומת 15,881 ש"ח בחודש אצל גברים. יצוין כי בדוח הממונה מוצגים נתונים על שכר מתוקן בעבור משרה מלאה, ולא על שכר ששולם לעובדים בפועל.⁶ לדבר שתי משמעויות חשובות: האחת – פערי השכר בין גברים לנשים המוצגים בדוח אינם נובעים מהיקפי משרה נמוכים יותר של נשים, בשל התקנון למשרה מלאה, משל מדובר במשרות מלאות אצל כל אחד מהעובדים. מכאן שלפערי השכר בין גברים לנשים בשירות המדינה יש גורמים שאינם היקפי משרה שונים. המשמעות השנייה היא שהפערים במשכורות ששולמו בפועל בין נשים לגברים גדולים יותר, שכן היקפי המשרה הממוצעים של נשים קטנים מאלו של גברים (שיעור המשרה הממוצע של נשים היה 91.3% ושל גברים 96.3% – פער של כ-5%).

טבלה 1: נתונים על שכרם של גברים ושל נשים בשירות המדינה, 2010

משתנה	גברים	נשים	פער בין גברים לנשים
שכר פנסיוני ממוצע	9,508 ש"ח	7,754 ש"ח	19%
עבודה נוספת – ממוצע	3,003 ש"ח	1,486 ש"ח	50%
החזר הוצאות ממוצע	1,296 ש"ח	959 ש"ח	26%
שכר ברוטו ממוצע	15,881 ש"ח	12,235 ש"ח	23%

מהטבלה עולים הממצאים האלה:

- השכר הפנסיוני הממוצע של נשים נמוך ב-19% מזה של גברים.

⁴ משרד האוצר, הממונה על השכר והסכמי עבודה, דין וחשבון על הוצאות השכר בשירות המדינה, בגופי הביטחון ובשירות בתי-הסוהר לשנת 2010, 3 באוקטובר 2011.

⁵ הדוח עוסק במשרות, ולא בעובדים. היות שהיקף המשרה הממוצע של העובדים בשירות המדינה קטן מ-100% (בעיקר אצל נשים), מספר העובדים גדול ממספר המשרות.

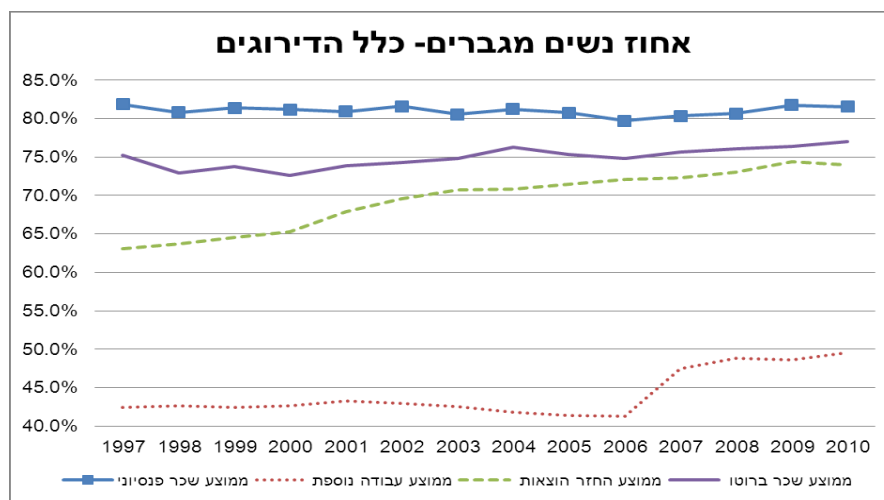
⁶ יוסי כהן, משנה לממונה על השכר באוצר, אגף שכר והסכמי עבודה במשרד האוצר, דואר אלקטרוני, 9 בנובמבר 2011.

- **רכיב השכר שבו הפער בין גברים לנשים הוא הגדול ביותר הוא עבודה נוספת:** התשלום הממוצע בעבור שעות נוספות שמקבלים גברים כפול מהתשלום הממוצע שמקבלות נשים.
- **עקב הפערים בין גברים לנשים ברכיבי שכר שאינם פנסיוניים, ובעיקר החזר הוצאות, הפער בין השכר ברוטו של נשים לזה של גברים – 23% – גבוה מהפער בשכר הפנסיוני (19%, כאמור).**

מאז סוף שנות ה-90 לא חלו שינויים של ממש בפערים בין שכר הגברים לשכר הנשים בשירות המדינה. בגרף שלהלן מוצג הפער בין נשים לגברים בכמה רכיבי שכר בשנים 1997-2010. השיעורים המופיעים בגרף מייצגים את הערכים של נשים בכל רכיב שכר מתוך אלה של הגברים, וההפרש בינם לבין 100% מייצג את הפער בין הנשים לגברים. למשל, אם בשנת 2010 השכר הפנסיוני הממוצע של נשים הוא כ-82% מזה של הגברים, הרי הפער בין שני המינים עומד על כ-18%.

לוח 1: רכיבי שכר של נשים ביחס לאלה של גברים בשירות המדינה, 1997-2010⁷

מהגרף עולה כי הפער בין גברים לנשים בשכר הפנסיוני כמעט לא השתנה בשנים 1997-2010, ונותר 18%. הפער בין גברים לנשים בשכר הממוצע ברוטו הצטמצם מעט בתקופה זו, והפערים בתשלום בעבור שעות נוספות ובעבור החזר הוצאות הצטמצמו עוד יותר.

1.1.1. נתונים על דרגות של נשים ושל גברים בכלל שירות המדינה

הפער בין שכרן של נשים לזה של גברים מושפע מכמה גורמים; אחד העיקריים שבהם הוא הדרגות שבהן הם מועסקים. נתוני נציבות שירות המדינה מלמדים ששיעור הנשים יורד עם העלייה בדרגות, כלומר – נשים מועסקות בדרגות נמוכות יותר מגברים.

⁷ הגרף נלקח מתוך דוח הממונה על השכר.

טבלה 2: נשים לעומת גברים לפי קבוצות של דרגות, 2010⁸

שיעור גברים	שיעור נשים	מספר העובדים	רמת דרגות
53%	47%	5,659	רמה גבוהה: דרגות 1-4
38%	62%	20,262	רמה בינונית: דרגות 5-7
29%	71%	29,637	רמה נמוכה: דרגה 8 ומטה
35%	65%	55,558	סה"כ

מהטבלה עולה כי שיעור הנשים בקרב בעלי הדרגות הבכירות בשירות המדינה (דרגות 1-4) בראש סולם הדרגות (בכל דירוג) הוא 47%. לעומת זאת שיעורן בקרב בעלי הדרגות ברמה הבינונית הוא 62%, ובקרב בעלי הדרגות הנמוכות – 71%. אם כן, נראה שפערי השכר בין גברים לנשים בקרב כלל עובדי המדינה נובעים גם מפערי הדרגות ביניהם.

1.2. פילוח לפי דירוגים

מדוח הממונה על השכר באוצר עולה כי יש הבדלים בין הדירוגים בשירות המדינה בכל הנוגע לפערי השכר בין גברים לנשים. בדוח מובא מידע על הדירוגים האלה: מינהלי, מח"ר (אקדמאים במדעי החברה והרוח), רופאים, עובדים סוציאליים, פארה-רפואיים, ביוכימאים, רנטגנאים ועובדים המועסקים בחוזה בכירים.

בטבלה שלהלן מוצגים נתונים על היחס בין התשלומים שמקבלות נשים לאלו שמקבלים גברים, לפי רכיבי שכר ולפי דירוג מקצועי. כך, ככל שהשיעור המצוין בטבלה קרוב ל-100%, כך יש מידה רבה יותר של שוויון בין גברים לנשים, ולהפך – ככל שהשיעור נמוך מ-100%, כך הפער בין המינים גדול יותר. המשמעות של שיעורים הנמוכים מ-100% (כפי שקורה ברוב המקרים) היא שהתשלומים לגברים גבוהים מאלו של נשים. כאשר השיעורים גבוהים מ-100% המשמעות היא הפוכה: התשלום הממוצע הניתן לנשים גבוה מזה הניתן לגברים.

טבלה 3: שיעור התשלומים לנשים ביחס לגברים, לפי רכיבי שכר ולפי דירוג מקצועי, 2010

דירוג	שכר פנסיוני ממוצע	עבודה נוספת – ממוצע	החזר הוצאות ממוצע	שכר ברוטו ממוצע
מינהלי	94.7%	60.8%	82.8%	84%
מח"ר	85.5%	59.6%	80%	77.8%
רופאים	95.1%	64%	87.7%	79.8%
עובדים סוציאליים	95.2%	66.1%	74.2%	87.8%
פארה-רפואיים	112.4%	47.3%	85.4%	94.6%
ביוכימאים	98.3%	72.8%	68.3%	84.8%
רנטגנאים	98%	61.9%	84.5%	79.9%
חוזה אישי בכירים	98.4%	לא רלבנטי	137%	101.4%
כלל הדירוגים	81.6%	49.5%	74%	77%

⁸ עו"ד טלילה שחל רוזנפלד, נציבות שירות המדינה, האגף לקידום נשים ושילובן, [דוח פעילות לשנת 2010](#), אוקטובר 2011. עשויים להיות הבדלים קטנים בין בסיס הנתונים של נציבות שירות המדינה לזה של משרד האוצר, אולם הם דומים די הצורך לשמש במקביל במסמך זה.

מהטבלה עולים הממצאים האלה :

- **בכל הדירוגים למעט דירוג הפארה-רפואיים, השכר הפנסיוני הממוצע של נשים נמוך מזה של גברים.** מהדירוגים שהוצגו בדוח הממונה, הפער הגדול ביותר בין גברים לנשים נמצא בדירוג המח"ר (14.5%), והפער הקטן ביותר נמצא בדירוג הביוכימאים (1.7%). כאמור, בדירוג הפארה-רפואיים שכרן הפנסיוני הממוצע של נשים היה גבוה מזה של גברים. עם זאת, גם בדירוג זה שכרם ברוטו של גברים גבוה מזה של נשים.
- **בכל הדירוגים הרלוונטיים, התשלום הממוצע בעבור שעות נוספות לגברים גבוה מזה של נשים:** הפער הגדול ביותר נמצא בדירוג הפארה-רפואיים (53%), והפער הקטן ביותר נמצא בדירוג הביוכימאים (27%).
- **בכל הדירוגים למעט חוזה בכירים, התשלום הממוצע בעבור החזר הוצאות לגברים היה גבוה מזה שניתן לנשים:** הפער הגדול ביותר נמצא בדירוג העובדים הסוציאליים (26%), והפער הקטן ביותר נמצא בדירוג הרופאים (12%). בקרב המועסקים בחוזה בכירים החזר הוצאות הממוצע של נשים גבוה בכ-37% מזה של גברים. עם זאת, בדוח הממונה צוין כי ייתכן שהדבר נובע מכך שלגברים רבים יותר בדירוג זה ניתן רכב צמוד (ולכן הם מקבלים החזר הוצאות נמוך יותר).
- **בכל הדירוגים למעט חוזה בכירים השכר הממוצע ברוטו של נשים נמוך מזה של גברים:** הפער הגדול ביותר בין נשים לגברים נמצא בדירוג המח"ר (22%), והפער הקטן ביותר נמצא בדירוג הפארה-רפואיים (5%). השכר הממוצע ברוטו של נשים בחוזה בכירים גבוה מזה של גברים המועסקים בדירוג זה בכ-1.5%, ככל הנראה בשל רכיב החזר הוצאות, שהוא גבוה יותר אצלן (וראו הערה בעניין זה לעיל).

מהאמור לעיל נראה כי מהדירוגים שהוצגו, **דירוג המח"ר בולט בכל הנוגע לפערים בין גברים לנשים.** עם זאת, בדוח הממונה על השכר לא מפורטים נתוני השכר של גברים ונשים בכל הדירוגים, ובין השאר בדירוג האחיות, בדירוג המשפטיים ובדירוג הפרקליטים, שיש בהם שיעור גדול של נשים. מנתונים שפורסמו בדוח אפשר להסיק כי בדירוגים שלא נכללו בדוח (לפחות בחלקם), פערי השכר בין גברים לנשים גדולים מאשר בדירוגים שכן נכללו בו.⁹

עובדים המקבלים השלמה לשכר המינימום

בכל הדירוגים שיעור הנשים המקבלות השלמה לשכר המינימום גדול ב-50% משיעור הגברים המקבלים השלמה כזאת: 37.5% מהנשים מקבלות השלמת הכנסה לשכר המינימום לעומת 24.6% מהגברים. יצוין כי השלמה לשכר מינימום אינה מעידה בהכרח ששכרו של העובד המקבל אותה נמוך משכר המינימום הקבוע במשק, שכן חלק מרכיבי השכר אינם נכללים בחישוב לצורך השלמה זו; השכר הממוצע של עובדי מדינה שקיבלו השלמה לשכר מינימום בשנת 2010 היה 10,278 ש"ח – גבוה במידה ניכרת משכר המינימום שהיה נהוג בישראל באותה שנה (3,850 ש"ח).

⁹ מבחינת הנתונים שבטבלה 3 עולה כי הן בשכר ברוטו והן בשכר הפנסיוני, הפער בין גברים לנשים בכלל הדירוגים גדול יותר מאשר בכל אחד מהדירוגים המוצגים בטבלה בנפרד. מכאן עולה שהנתונים שאינם כלולים בטבלה, קרי דירוגי השכר שעליהם לא ניתן פירוט, מושכים את הנתונים כלפי מטה, והפערים בהם גדולים יותר.

הכנסת

מרכז המחקר והמידע

טבלה 4: שיעור מקבלי השלמה לשכר מינימום לפי מין ולפי דירוג, 2010

נשים	גברים	דירוג
44.9%	44.7%	מינהלי
19.8%	10.1%	מח"ר
25%	23%	עובדים סוציאליים
49.6%	40.4%	פארה-רפואיים
17.3%	10.7%	ביוכימאים
26.2%	24.4%	רנטגנאים
37.5%	24.6%	כלל הדירוגים

מהטבלה עולה כי בדירוג המינהלי ובדירוג הפארה-רפואי שיעור רב יחסית של עובדים – גברים ונשים גם יחד – מקבלים השלמת הכנסה. בכל הדירוגים שיעור הנשים המקבלות השלמת הכנסה גדול משיעור הגברים המקבלים אותה. הפערים הגדולים ביותר בין גברים לנשים נמצאו בדירוג המח"ר (9.6%) ובדירוג הפארה-רפואי (9.2%). אחד ההסברים האפשריים לפער בדירוג הפארה-רפואי הוא ששיעור המשורה הממוצע של נשים בדירוג זה הוא 60.5%, ושל גברים – 73.7%.

לנוכח ההשפעה של דרגת העובדים על שכרם, יוצגו להלן נתוני נציבות שירות המדינה על שיעור הנשים בקרב עובדים בקבוצות דרגות בחלק מהדירוגים שעליהם הוצגו נתוני השכר.

טבלה 5: שיעור הנשים בקבוצות דרגה שונות בשירות המדינה, לפי דירוג, 2010

דירוג	דרגות עליונות	דרגות בינוניות	דרגות נמוכות	כלל העובדים בדירוג
מינהלי	34%	64%	66%	64%
מח"ר	32%	55%	59%	52%
רופאים	20%	38%	38%	36%
עובדים סוציאליים	75%	84%	87%	85%
ביוכימאים	80%	87%	-	84%

מהטבלה עולה כי בכל הדירוגים שנבדקו, נשים מתרכזות בדרגות הנמוכות והבינוניות, ושיעורן בדרגות הגבוהות קטן משיעורן בקרב כלל העובדים בדירוג.

1.3. השוואת שירות המדינה לכלל המשק

כאמור, נתוני השכר של עובדי מדינה שמופיעים בדוח הממונה נוגעים למשורה מתוקנת (השכר מחושב בעבור עבודה במשורה מלאה), ואילו בעבור המגזר הפרטי אפשר לקבל נתונים מתוקנים לשעת עבודה. אף שהתקנונים שונים, נראה שסביר להשוות את הפער, באחוזים, בין שכר גברים לנשים בכל אחד מהמגזרים. מבחינה זו נראה כי הפער בין גברים לנשים בשירות המדינה בשכר ברוטו – 23%, כאמור – גדול מהפער בין גברים לנשים בשכר העבודה לשעה בקרב כלל השכירים במשק – 16.5%.¹⁰

¹⁰ בשנת 2010 השכר הממוצע לשעה של אישה שכירה – 43 ש"ח – היה נמוך ב-16.5% מהשכר לשעה של גבר שכיר – 51.5 ש"ח. הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, סקר הכנסות 2010, הודעה לעיתונות, 7 בספטמבר 2011, תאריך כניסה: 9 בנובמבר 2011.

2. נתונים על נשים וגברים בכלל המגזר הציבורי

בדוח הממונה על השכר באוצר מובא מידע גם על שכרם של העובדים בכלל המגזר הציבורי, שהוא רחב הרבה יותר משירות המדינה. עם זאת, המידע על שכרם של רוב העובדים אינו מפולח לפי מגדר, ולכן אי-אפשר להשוות בין נשים לגברים. בכל זאת, בדוח נכלל מידע על פערי שכר בין גברים לנשים בקבוצות מסוימות של עובדים – בעלי שכר גבוה ובעלי תפקידים (הנהלת הגופים) בגופים שונים. ממידע זה אפשר ללמוד על שיעור הנשים בקרב העובדים השייכים לקבוצות האלה ועל שכרן.

2.1. פערי שכר בין גברים לנשים בקרב מקבלי שכר גבוה ובעלי תפקידים במגזר הציבורי

טבלה 6: שיעור הנשים בכלל בעלי התפקידים ומקבלי השכר הגבוה במגזר הציבורי לפי סוג גוף, 2010¹¹

שיעור הנשים	נשים	גברים	סוג גוף ¹²
31%	1,287	2,850	רשויות מקומיות
37%	266	451	חברות עירוניות
6%	50	753	איגודי ערים
15%	374	2,176	חברות ממשלתיות
22%	31	111	מועצות דתיות
26%	267	742	תאגידים
29%	1,564	3,863	גופים נתמכים
41%	44	63	תאגידי בריאות
26%	3,883	11,009	סה"כ

מהטבלה עולה כי בכל סוגי הגופים במגזר הציבורי, שיעור הגברים בקרב בעלי תפקידים ושכר גבוה עולה על שיעור הנשים. השיעור הקטן ביותר של נשים בקרב בעלי תפקידים ושכר גבוה הוא באיגודי ערים – 6% בלבד – ואילו השיעור הגדול ביותר הוא בתאגידי בריאות – 41%.

2.2. שכרן של נשים בעלות תפקיד ושכר גבוה במגזר הציבורי

בקרב בעלי תפקידים ושכר גבוה במגזר הציבורי, השכר הממוצע¹³ של נשים נמוך בכ-20% מזה של גברים: 25,319 ש"ח אצל הנשים לעומת 31,468 אצל הגברים. מגמה זו קיימת בכל סוגי הגופים במגזר הציבורי. הפער הגדול ביותר בין שכר הנשים לשכר הגברים – 40% – נמצא בחברות העירוניות, והפער הקטן ביותר – 12% – נמצא בגופים נתמכים (בעיקר מוסדות להשכלה גבוהה). להלן פירוט:

¹¹ כניסה: 9 בנובמבר 2011, <http://hsgs.mof.gov.il/ReportPage.aspx?ReportName=AdditionalInformation/EntityTypeSexSalariesData>, תאריך

¹² ההגדרות של כל גוף מובאות בחלק א' לדוח הממונה על השכר, בתוך: <http://hsgs.mof.gov.il/Documents/2010-1.pdf>, תאריך כניסה: 9 בנובמבר 2011.

¹³ ממוצע משוקלל.

טבלה 7: שכר ממוצע של עובדים בעלי דירווגים ושכר גבוה לפי סוג גוף ומין, 2010

סוג גוף	שכר ברוטו ממוצע – גברים	שכר ברוטו ממוצע – נשים	שיעור שכר הנשים מתוך שכר הגברים
רשויות מקומיות	22,491	19,365	86%
חברות עירוניות	19,541	11,630	60%
איגודי ערים	21,646	17,349	80%
חברות ממשלתיות	36,862	25,736	70%
מועצות דתיות	14,613	10,773	74%
תאגידיים	36,958	24,324	66%
גופים נתמכים	37,800	33,256	88%
תאגידי בריאות	30,938	21,981	71%
ממוצע בכלל הגופים	31,468	25,319	80%

